

Setanta anys d'Eugeni Perea a Riudoms

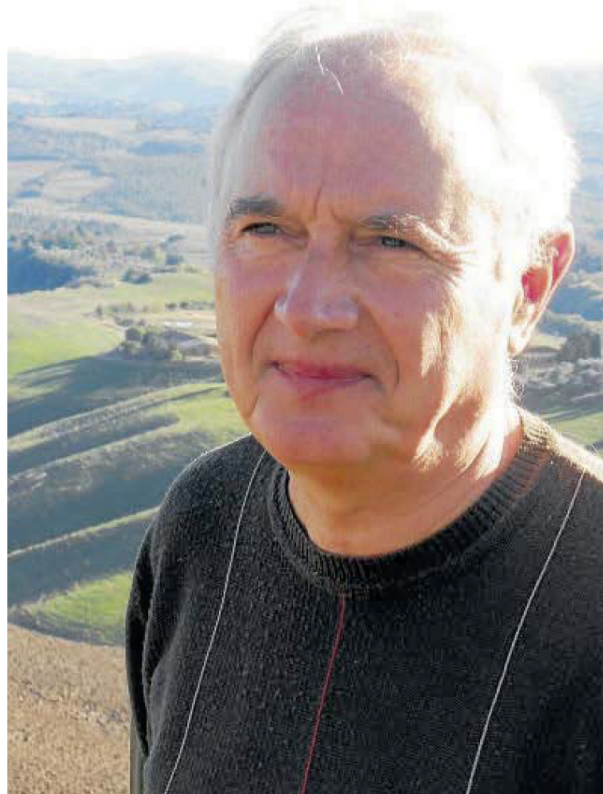
Des del Mas de Santa Creu, entre marges i camps, vaig poder fer-me càrrec, de nou, de l'envergadura de la 'Geografia espiritual' d'aquest paisatge

Perea, amic i continuador dels creadors de l'Escola d'Onomàstica del Camp de Tarragona, va voler homenatjar Antonio Machado

A mitjan febrer, coincidint amb el setantè aniversari del narrador, poeta, arxiver i historiador Eugeni Perea i Simon (Riudoms, 1953), van reunir-se, als afores d'aquesta vila del Baix Camp –en un dinar al Mas de Santa Creu–, unes setanta persones, també, entre familiars, amics i companys de les moltes feines i activitats que Perea ha desenvolupat, per agrair-li la intensa dedicació a la història, la literatura, la toponímia, l'onomàstica i al periodisme, facetes que unes trenta personalitats culturals i acadèmiques destaquen en el llibre col·lectiu d'homenatge, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, presentat en aquesta ocasió.

Tot aquest retrobament festiu va ser organitzat –en secret, com a sorpresa– per la filla, Maria Eugènia –dona també de lletres, traductora–, que de fa uns anys dirigeix la revista local *Lo Floc*, dintre del Centre d'Estudis Riudomencs Arnau de Palomar, que a mitjans dels anys setanta va col·laborar a fundar, justament, el seu pare, perllongant així la indubtable influència que aquesta família (amb l'esposa i mare, Maria Dolors Virgili) ha tingut i té en la continuïtat de la cultura local a Riudoms i al conjunt del Baix Camp.

I és que Perea –atent, discret, gran observador amb aquests ulls blaus que viuen, enamoren i moren sobre tot i tothom– és un d'aquests tipus humans que no és estrany que hagin nascut en aquest petit paradís (exceptuem ara l'àrea petroquímica) del Camp de Tarragona, amb il·lustres precedents, a Riudoms mateix, com Antoni Gaudí (Mas de la Calderera) i el compositor Joan Guinjoan, al Mas de Gebellí,

llaçant avellaners per després esdevenir el gran músic que va ser.

Des del Mas de Santa Creu, entre marges i camps, al nord del poble, vaig poder fer-me càrrec, de nou, de l'envergadura de la 'Geografia espiritual' d'aquest paisatge, per dir-ho a la manera com Artur Bladé va definir les teories del filòsof Francesc Pujols, un dels homenots més divertits i profunds que va donar aquest país.

Entre tants reunits, vaig poder fer xerinxola –escollant i cantant divertiments i algunes severes admonicions del que estem vivint– amb personatges distingits del nostre panorama cultural immediat: de Josep Poblet a Àlex Susanna; de Jordi Manent a Fina Anglès; de Miquel S. Jassans a Josep M. Grau Pujol; de Manuel Rivera a Juan López- Carrillo i Alfredo Gavín (una trinitat poètica, editorial i periodística de gran dimensió); de Miquel-Lluís Muntané (també de l'art poètica) a Francesc Marco-Palau (montblanquí, biògraf del pintor Matis Palau Ferré) i, en fi, de Carles Martí Martí a Josep M. Riu Margalef, amics de primera hora d'Eugeni Perea en el també indispensable esforç, durant la Transició (1975-1980), d'espavilar les orelles als mateixos vilatans.

Allò que es diu: una jornada memorable, de reforçament de conviccions, que se n'han de tenir, «però poques», com recordava Joan Fuster. Així mateix, poques o unes quantes més –fermes i continuades– són les que vam voler expressar a Eugeni Perea, ell que les ha sostingut en el llarg temps des de la seva adolescència, havent-s'ho toltat tot, conegut a tothom, regirat en papers de l'antigor, ordenant-los per a l'Arxiu de la Diputació de Tarragona, que ha tastat tots els plats (vegeu la seva Gastronomia divina) i que ha furgat en els intersticis de la realitat (vegeu el seu Quadern d'interseccions).

Amic i continuador dels creadors de l'Escola d'Onomàstica del Camp de Tarragona, com Ramon Amigó i Albert Manent, va voler homenatjar Antonio Machado, enviant a Cotlliure (on reposen les seves restes des de febrer de 1939) un plec de poemes, *Amb pedres al ronyó*, que va obtenir el Premi Internacional de Literatura 2012 que convoca la Fundació que porta el nom del gran poeta sevillà. I és que, de Riudoms a Sevilla, no hi ha distància que valgui si es té el cap prou clar per comprendre la unitat del vivent.

XAVIER GARCIA I PUJADES
Periodista i escriptor